

Het ich niht anders leides me. so wol
de ich klagen te grüne kle. den
vns der rife vñ ouch der sne. vñ
derbet hat dar an geschicht mir
leide. si vñ gat mir nach ein ander leit. das
mir ein wib so gar vñ set. ir mīne d' mit
stetikeit gedienet hat min lib min hze
leide. Du mir vor alle wile. ze frowe mō
belibe. wil mich dū vñ derbe so. wer sol mich
dāne mache wo. ia wers ir sōde ob si iem
also tere. Ich was ir ie getriuwe. vñ wurde
ir niem nūwe. schonet dāne ein spiegel
glas. h̄ter dāne ein adamas ist ir d' herze
mīn an rechter stete. Sol der mīne. dū mī
ne sinne. leret. vñ kēret. nah der beste ei
ne die mā in al d' wile erkenet. Sol der
gute der gemōte. machet. d' mir lachet. h̄
ze vñ al die sinne min. swēne mā si vñ mir
nēret. Ich den komb. d' ich tumb. dū
de dū ir hulde. h̄esse lieb het ich rōme vñ
erzellant vñ brenet. Vñ luege ich d' so mō
te ir has. d' ich nie vgas. min leit vñ ruge.
so wurde krank. al min gesank. ir vil wōde
dank. mōs ich beirage. Des wurde rōsent
h̄ze lebende ane swere. swie min frowe vñ
fage wōd mich vñ. so weis ich noch d' kē
niges niht. d' mir gelich dāne vñ. Was hul
fet si d' rīche gōt. die niht wibes mīne mī
nēt. vñ des niem niht begīnent. das man
nēret holze mōt. Min hobelschē zunt d' d'
wōne niht. swes hze vñ lantze wol gerāt
vil manig fōchet dū d' ier. des er dōh mī
vūde wolte. lere mā si h̄alle solde. die d'
vñbe sagent vñ war. swie klene es mir
deh vñome. d' ich in nie gelōg als vñb ein
har. Leid sine mīnent alle niht als ich. die
da wibes mīne vñzent sich. des sol mī frowe
lan genesse mich. Jone bin ich niht d'
vñscher mīne gert. vñsch wil ich niem
wāren vñ. d' han ich wol behalde d' lēg
vert. Du fōlle mīne vñ dū vil reine. die
ich noch so h̄zekliche meine. er wirb ich
an d' niht ein klene. so fūcht ich d' al
min lang vñage. Swie mir min selig
frowe gunde. d' ich ab ir rose wōte mōde.
ir fōllen grās er vñben künde. so vñdurbe

gar al mins hze klage. Jone ich ir mī
ne niht beirage. so willet d' ich ane frowe
den wider lage.

Du iarlant stet vil hoh min mōt ich
horte den fōllen sang. vñ einer frowe
da si flog. ir stime dū was gōt. vñ maget
het ich ir h̄e holz. d' neme ich vñ h̄e
kranz. d' ir zesamne hat gelesen. so man
get hante blōt. knappelat iwer vñ lantze
stan dū rede ist gar verlorn. solde ich mir ir
zeholze gan. mich fleche h̄te ein wān. so
flüge mich dū mōt min. d' wer mir h̄te

Er nam si bi d' wīllen hant er
fūrte si in d' walt. da fongē klene vñ
gellū ir stime manigvalt. vñ eine grüne
lunde breyt eine smale stag. da wart dū ma
get vil gemeit ein also schōne wib. er leit
si an d' schōne gras. die maget wol geben.
in weis vñ bēwes er ir las. d' vñ er ein vñ
ning zorn. d' vñatt schiere vñ fūnet d' d'
der lide dorn.

Longe vñ alte ir helfet alle frowe mēn d'
dū wlt noch vñde wo. niemā kan vñt trū
te bessers niht geleere. d' weis ich vñt vñt
also. volget swer ir vñgedē rat. da mit ir so
grosse vñ frowe mōget vñ kere. da dū wlt
mit vñle gat.

Wir sin besser frowe so wir nah vñgedē rīn
gē. dāne ein trurekliches lebe. vñt die
sorge soln wir tanze vñ springe. dūse rīn
wil ich ir gele. ich bin d' gedige frowe. dā
mit an d' lere sol noch wol gelinge. dū mī
hat betwunge so.

Nemā kan mit swem mōre niht vñ
d' ich bin vñ genade frowe. selig wib
solt genade an mich wende. so stet mir d'
hze ho. ir lū wol dar z' vñ gestalt. d' ir mōt
ir trūg hze frowe lende. frowe habe ir vil ge

Frowe mir hat ir vñ schōne vñ. Frowe
lūwer gōte. fōtēs vil vñ h̄ze bant. se
lig wib vñ trōste schere min gemōte alle
tage vñ alle nacht. so vñgisse ich iwer niht.
dar z' vñ wūsch ich d' dū selde ir wol be
h̄te. swas so mir vñ ir geschicht.

Mich en wil d' lere gōte niht er lasse.
ich betracht ir vñkett. Jone kām ich

leid niend v̄ die ir zemazen si ist hohe
v̄ mir zebreit doch mag ich de niht
plan sin si iemer min gehte v̄ allen
strassen de ir niht v̄geffen kan.

